

140836.I/1810 1950. Dg 29M

GAZETA POZNANSKA

Nro. 53.

w Szrodę dnia 4. Lipca Roku 1810.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

w Pałacu naszym w Warszawie
d. 20. Czerwca 1810.

Frederyk August, z Bożej łaski Król Sa-
ski, Xiążę Warszawski, etc. etc.

Gdy nasz Minister spraw Wewnętrznych,
przedstawił nam zawiązanie się w Xięstwie
Warszawskim, Towarzystwa gospodarczo-
rolniczego, i jego gorliwy zamiar, chcąc te-
mu Towarzystwu szczególną łaskę Naszą
okazać, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Towarzystwu gospodarczo-rol-
niczemu, nadaemy tytuł, Towarzystwa na-
szego Królewskiego gospodarczo-rolniczego
w Xięstwie Warszawskim.

Art. 2. Towarzystwu naszemu gospo-
darczo-rolniczemu, w Xięstwie, obiecu-
jemy tę Naszą Rządową opiekę, do ktorej
udziałania chwalebny jego zamiar oraz uży-
tek i dobro Naszego Państwa, skłonniemi nas
zawsze czynić będzie.

Art. 3. Działania i postępowania To-
warzystwa Naszego gospodarczo-rolniczego,
bydź zawsze mają stosowne do Konstytucyi,
praw i ustaw Naszych, i w niczym nieprze-
ciwne urządzeniom Administracyi krajowej.

Dopełnienie i ogłoszenie terażniejszego
Naszego Dekretu, Naszym Ministrom, wczym
do którego należeć może, zalecamy.

(Podp.) Frederyk August. — przez
Króla: — Minister Sekretarz Stanu, Sta-

niśław Breza. — Zgodno z oryginałem:
— Minister Sekretarz Stanu, Stanisław
Breza. — Zgodno z oryginałem: — (L.S.)
— Sekretarz Rady Ministrów i Rady Stanu,
Stanisław Grabowski.

M O W A

JW. Łubieńskiego, Ministra Sprawiedliwo-
ści, miana na otwarciu Sądu Kassacyi-
nego dnia 19. b. m.

Sądzie Kassacyiny!

„W dniu tak świetną i nową dla kraju sta-
nowiącym epokę, w dniu, w którym rozwija-
jące się dotąd w Xięstwie Warszawskim wiel-
kie Prawodawcy zamiary dopełnionemi ze-
stają, winieniem nayprzód złożyć hold wdzię-
czności Naylepszemu z Królów, iż zbliżył
ten moment pożądany, i mądrości swoiey
wskazał prawidła sądowi mającemu tak świe-
tne przeznaczenie; zapewnić niewzruszoną
jednostayność form, niezmiennosć przepi-
sów prawa, ustalić naywyższą jego powagę,
prostować zboczenia, wstrzymywać naduży-
cia, i pod warownią opinii publiczney dążyć
do naywyższego celu prawodawcy.

„W takich to ustawach dotąd nieznanym
okazuje się wielkość prawodawczego geniu-
szu. Rozważył on, zgłębił i przeniknął
wszystkie tany, iakie oddawna w wymiarze
sprawiedliwości ściągać mogły słuszne narze-
kania. Podzielił ten ważny wydział Rządo-

wy na trzy części zupełnie oddzielne, jednakże tak ściśle z sobą połączone, iż jedna drugiej ciągną w odmiennych czynnościach dając pomoc, wszystkie razem tym bezpieczniey do wskazanego zmierzają celu, do tey doskonałości, do jakiey doysć ludziom jest wolno. — Pierwszą w źródle samym wszystkiego dobra, w osobie Króla umieścił, oddając mu praw początkowanie i rząd. Król tylko najlepiej znać może, które prawo do ustalenia szczęścia iego poddanych jest nawięcey potrzebnym; Król przez swoje rozkazy utrzymuje tę nieprzerwaną administracyą sprawiedliwości, tę we wszystkich czynnościach jednostayność, tę nieudbicie potrzebną karność, wybor urzędników zawsze gotowych na wszystkich punktach kraju, iednąć poróżnionych, rozstrzygać spory, karać przestępstwa, czuwać nad prawem własności, zapewniać Obywatelom cześć, bezpieczeństwo i miemie.

„Drugą część powierzył władzom sądownym. — Uznał tu prawodawca potrzebę wynieść ie do najwyższego stopnia powagi, czyniąc ich wyroki żadney władzy niepodległymi; wskazał to konstytucyą jako zasadą Rządu; nadał egdzim niezmiennie w kodexie swoim prawidła, uwolnił ich od wszelkiego zewnętrznego wpływu. Odosobnieni nieia-ko od towarzystwa, wdzą z żalem, iż środki poiednania stały się bezskutecznemi, spór pod ich rozstrzygnięcie przychodzi; wolni w wyrokowaniu, nie mogący błędzić przy tak d. skonałych prawidłach, nie zatrzymani niedostatkiem i milczeniem prawa, zastąpionym natychmiast sumiennym ich rozpoznaniem, przystępną drogą wskazaną do najważniejszey czynności. Nikt wyroku napróżno oczekiwać nie może: sprawa wprowadzona, poznana i rozstrzygnięta zostaje.

„Trzecia część oznacza tę troskliwość pra-

wodawcy, przez którą chciał najwyższey swojej sprawiedliwości wznieść niewzruszoną warownią. Sądy są niepodległe; okazał przez to prawodawca zupełne w nich zaufanie lecz razem nadał prawa, wskazał przepisy i formy, nie przestał czuwać nad ich wykonaniem, czuł bowiem iak wiele nad ich dopełnieniu szczęście ludu zależy, iak mocną to jest równości w oczach prawa zasadą. Tu ciągną baczność Rządu, daleka od rozstrzygnięcia sporów, pilnym strzeże ok em, aby to wszystko w myśli prawodawcy dopełnionym było. Wysokie przeznaczenie Sądu Kasacyjnego złożone jest w Radzie Króla, w Radzie Stanu. Każda skarga na złe wymierzoną sprawiedliwość tu pod rozpoznanie przychodzi, według wyraźności prawa, i niewzruszonego postępowania sądowego, przyjęta lub odrzucona. Czy się prawo swey satysfakcyi dopomina, czy popełnione emylki mają być sprostowane, nieubliża się niepodległości władz sądowniczych; lecz się gruntuia coraz mocniej stare prawidła, wyjaśnia się duch praw, i gotuią się dla przyszłości szacowne owoce, wynikające z połączonych usiłowań wszystkich władz obszerney wydział sprawiedliwości składających. Ten to sąd najlepiej doysć może z tylu przypadków, które rozpoznane, co jest niedostatecznym w prawach, lub przepisach; ten ma otwarte pole zbierać liczne przestrogi i prawdy długim doświadczeniem wskazane, przez co mądry Prawodawca baczność swoją do przyszłości rozciągnął, i przez to mocne nieomylności swojej położył zasady. Ten narezcze sąd jest ową sankcyą, którą Prawodawca nadał najważniejszey części rządowey, wymiarowi sprawiedliwości. Lecz dosyć jest zwrócić uwagę na sam podział — tu administracya sądowa do wszystkich rozciągnięta szczegółów; tu niepodległe sądu wyrokowa-

nie; tu nieprzerwana baczność Rady Stanu, aby prawa i przepisy dopełnionemi były, nie mówiąż dostatecznie o tey wielkości prawodawczego geniuszu, co wszystko obiał, wszystko przewidział, nic bez zarządzenia nie zostawił?

„Już co do pierwszej części, Monarcha nasz ciągle szczęściem swego ludu zaięty, niezmordowany w wielkich działaniach swoich, wszystko uskutecznił. — Zaprowadzony Kodex, — wskazane tymczasowe postępowanie w czynnościach sądowych, nadany Kodex Handlowy, — ustanowione przepisy dla Urzędników Stanu Cywilnego, Notaryuszów, Burgrabiów, Konserwatorów hypotek, — Urządzone tymczasowe organizacye Sądów Pokoju — Trybunałów Cywilnych, Sądów Sprawiedliwości Kryminalney, Sądu Appellacyjnego. — Kazał wygotować organizacye iuż na doświadczeniu wsparte, i to iuż jest gotowym. Kazał sprostować w procedurze, to, co tylko sprostowanym bydz może, bez naruszenia Kodexu, kazał wydrukować dla informacji postępowanie w sądownictwie Kryminalnym; nic nie uszło mądrości, i we wszystkim wola najlepszego Króla dopełnioną zostanie.

„Jak miło tu przychodzi mnie naybliższemu i bezstronnemu świadkowi, w przytomności Deputowanych od wszystkich władz sądowych, oddać głośną sprawiedliwość szanownym Magistratom, iż uznały całą ważność powołania swego; odpowiedzieli wysokiemu zaufaniu Monarchy, wszyscy tym troskliwsi, im więcej są przekonani o niepodległości wyroków swoich, z tym większą usilnością poświęcający, im mocniej czują świętość swego urzędowania. — Wszyscy ubiegają się w dopełnieniu zamiarów dobroczynnego Króla; naychlubniejsza emulacya między Sędziami Pokoju, nayzbawienniej-

sze skutki przynosi. — Z iedney strony, czterdzieści kilka tysięcy spraw zagodzonych, z drugiey kilkanaście tysięcy spraw rozsądzonych, w naywyższym Sądzie żądanych spraw zaległych, w Trybunałach, pomimo maley liczby Sędziów, tak mało zaległych! — Z radością te wszystkie władze widzą otwierający się Sąd Kassacyiny, bo wrożą z niego tym mocniejsze ustalenie sprawiedliwości, ważne nadal dostrzeżenia, skuteczne zarządzenie omyłkom, ieżeli iakie w tych pierwszych, a naytrudniejszych chwilach, mimo nayczystszych usłowań wcisnąć się mogły.

„Na was szanowni Mężowie Sąd Kassacyiny składający, polegają wielkie zamiary Prawodawcy. — Dostojne to jest przeznaczenie, mieć poruczoną straż prawa. Jak ważne są wyroki wasze! zapatrywać się będą na nie, władze sądzące, sprawiedliwość, naród, Europa, opinia publiczna, potomność. Wy naywyższym Prawodawcy i Króla zaszczyceń zaufaniem, okażecie waszą w prawie biegłość, w wykonaniu iego surowość, wasze dla niepodległości wyroków uszanowanie, rzucicie na przyszłość dobroczynne światło, i zachowacie dzielność rządową, zawsze czuwającą, aby ten, naybardziej człowieka zbliżający do Bostwa wymiar sprawiedliwości, nayściśley był dopełnionym.

z Paryża d. 15. Czerw.

Monitor dzisiejszy zawiera co następuje:

List Generała Vandamme do Ministra weyny.

Boulogne d. 11. Czerwca 1810.

Miałem honor donieść JW. Panu dzis rano przez depezę telegraficzną, że o zaszyley wczoray dezercyi Generała brygady Sarrazin do nieprzyaciela zupełną powziąłem pewność. Wiadomość tą niemogę iak tylko

potwierdzić, komunikując zarazem szczegóły tego nadzwyczajnego zdarzenia.

Dnia 10. rano Generał Sarrazin, mając z sobą Murzyna, służącego, popłynął z rybakami z Kamier na miejsce la petite Garenne zwane w celu łowienia na ryby. Wzbivszy się na otwarte morze i zoczywszy brikę angielską, przymusił ekwipaż, do przewiezienia go na wspomnianą brikę, udając, jakoby był wysłany z depezsami rządu. Znajdując się już na bridze, odesłał swoy ekwipaż napowrót, wydawszy wprzód szyprowi zaświadczenie, w którym wyznaie, iż rozkazał statkowi rybackiemu, aby go przewiozł na burt bryggi angielskiej, dla ułatwienia interesów. Szczegóły te gruntują się na raportach.

Com tylko odebrał wiadomość o tém do nieprzyjaciela przeysciu, odmieniłem natychmiast parole w całym okręgu armii, powysyławszy z największą przezornością ronty i patrule. Rozkazałem także bez stracenia momentu Pułkownikowi Vincent, memu pierwszemu Adiutantowi i Kapitanowi Żandarmeryi Monjonet udadź się z największym pośpiechem do obozu na lewey stronie, gdzie Generał Sarrazin miał swoy szafas. Zabrano wszystkie papiery i obu Adiutantów i służącego tegoż Generała odesłano do kommissarza generalnego policyi wraz z ekwipażem ze statku S. Wawrzyniec zwanego i wszystkimi osobami, które miało w podeyrzeniu, zostawania z Generałem Sarrazin w związku, lub że postęпки jego wyjaśnić potrafią.

Krok tego Generała największe w całej armii sprawił zadziwienie i tylko szaleństwu przypisany być może. Generałowie, wszyscy naczelnicy a nawet żołnierze pojęt tego niemogą; mnie samego tēbardziej w zadumienie wprawia, gdy z strony tego Gene-

rała najpewniejsze zawsze odbierałem dowody jego gorliwości, poświęcenia się obowiązkom, i chęci popierania służby J.C. Mci. Nikt niedowiodł tak wytrwałey dzielności, niezajmował się szczerzey interessami swego powołania i nikt iak on, nie dał przez swe środki więcey okazji do mniemanania, że wszystko, co czyni, ma tylko za cel polepszenie służby. — Dniem przed swą ucieczką przysłał mi rapport o wypadku rewizyi rachunków woyska pod rozkazami jego zostającego; niebyło wcale podobieństwem, przytlyu dowodach najmnieysze na tego Generała mieć podeyrzenie.

Mam honor etc.

V a n d a m m e.

Zgodno z oryginałem:

Sekretarz generalny Ministra woyny,
(Podp.) Frision.

Rozkaz przy parolu dnia 11. Czerwca
roku 1810.

Armia jest właśnie świadkiem zdarzenia, które iak wcale nadspodziewane, tak niechęć największą wzbudzić w niej powinno.

Generał Sarrazin stał się zdrajcą swey oyczyzny, i swego Monarchy, który przez liczne swe dobrodzieystwa ziednał sobie wdzięczność i miłość wszystkich Francuzów. Generał ten opuścił powierzone mu stanowisko, aby przeyść na stronę nieprzyjaciela. Szkaradny ten czyn okrywa go największą hańbą i wystawia na wzgardę u wszystkich narodów, nawet tego, do którego przeszedł, armia pewną być może, iż przedsięwzięto wszelkie środki ku przeszkodzeniu, aby zbrodnia ta szkodliwych niepociągnęła za sobą skutków; że wszystkie plany, iakie Generał Sarrazin mieć mógł, łatwo zniszczone będą, i że hańba iedynie będzie nagrodą zbrodniarza, który najswiętsze zdaptał obowiązki, słuchając głosu zradzieckiego na najsurowszą zasługującego karę.

51
General naczelny poleca wyraźnie wszystkim Panom Generalom i wszystkim nadbrzegami dowodzącym Oficerom, wszelkich użyć środków, aby General Sarrazin, skoroby pod jakimkolwiek bądź pozorem miał się gdzie okazać, natychmiast był aresztowany i pod mocną eskortą do głównej kwatery Generala naczelnego przyprawiony.

(Podp.) Vandamme.

Festyn dany wczoraj Cesarstwu Ichmość przez Xiężniczkę Paulinę, nader był świetny.

Dnia 11. odprawił Cesarz Jmć w St. Cloud radę administracyjną i handlową, składającą się z siedmiu członków, jako to: z Ministrów spraw wewnętrznych, skarbu, marynarki, z Panów Regnaud de St. Jean d'Angely, Colin, Dyrektora generalnego celi, z Ministra Stanu Defermont i Senatorsa Chaptal.

z Paryża d. 17. Czerwca.

Głoszą, iż Cesarzowa Jeymć wyjechała dziś do Baiionny, Cesarz zaś do Hiszpanii; wprzód jednak załatwione być mają ze wszystkiemi interessa niemieckie.

Do Hiszpanii dozwolony jest dowóz wszelkich towarów francuzkich, wiawszy tabakę; od towarów bawelnianych opłaca się po 10 od sta.

Garnerin, który dnia 12. wieczorem o pół do 12tej wznosił się na powietrze z ogrodu Tivoli, spuścił się na ziemię dnia 13. o godzinie 4tej ranej koło Rheims.

W okolicy Rzymu wykomenderowano włoscian przeciw szarańczy.

z Włoch d. 12. Czerw.

Przez Tyrol nabywa Królestwo włoskie na północ bardzo korzystne zaokrąglenie. Mieszkańcy odebrali już rozkaz podania dezygnacyi swych kapitałów, które mają wypo-

rzyżone w państwie Austryackim i Królestwie Bawarskim.

Podobnie jak w innych miastach biskupich, tak też i w Rzymie utrzymani zostali kanonicy przy kościele S. Piotra i S. Jana laterańskiego.

Gazeta norymberska donosi, iż Francuzi w dniu 24. Maia szczęśliwie wylądowali do Sycylii i że sami mieszkańcy zabrali w niewolę 8000 Anglików. Ze zaś podług autentycznych wiadomości Król Neapolitański od 24. do 27. obieżdzał jeszcze niższe prowincje Neapolu, przeto rzetelność tej nowiny tem samem upada.

Z Korfu doszła wiadomość, że między Anglikami i Portą wielkie powstało nieporozumienie. Wyspie na niczem nieschodzą. Załoga bardzo sobie życzy lądowania Anglików. Krążenie ich nietamuje komunikacyi z wszystkiemi portami morza adryatyckiego. Zniwo czyni nadzieję nader obfitego plonu.

z Auszburga d. 14. Czerw.

Sławny kompozytor Winter z Monachium bawi już od kilku dni w mieście naszym.

Mechanik Jan Fryderyk Heinle w Auszurgu donosi już o gotowych machinach do przedzenia lnu, które za pomocą mechanizmu same przędą. Heinle komunikować będzie maszyny te także Niemcom, skoro minie ubieganie się o wyznaczoną przez Cesarza Napoleona nagrodę jednego miliona franków za naylepszą maszynę do przedzenia lnu.

Zaślubienie naszego Następcy Tronu z Xiężniczką Teresą Sasko-Hildburghauską do niejakiego czasu odłożone zostało.

Od brzegów Dunaju d. 13. Czerw.

Mówią teraz o ważnych komunikacyach, jakie Porta uczynić miała Rezydentowi francuzkiemu, Panu Latour - Maubourg.

6
Mniemają, iż Porta wnosi do Cesarza Napoleona o pośrednictwo między nią a Rossyją w celu przywrocenia pokoju.

Generałowie rossyjscy Doktorow i Suwarow wyruszyli z cyrkułu Tronopolskiego przez Austryją na rzecz Rossyi odstąpionego, z swym wojskiem do Multan, a na ich miejsce wkroczyły do wspomnianego cyrkułu trzy regimienta kozaków. —

z Frankfortu d. 15. Czerw.

Dziś wieczorem przybył tu Xiążę Pruski Wilhelm.

z Frankfurtu d. 17. Czerw.

Od kilku tygodni liczne spostrzegamy bieganie kuryerów między Petersburgiem a Paryżem.

z Norymbergi d. 15. Czerw.

Dywizya Frianta wyruszywszy dziś rano z swego dotychczasowego stanowiska w cyrkułach Pegnickim i Recatskim, pomaszerowała traktem do Ulm. Także regiment 33ci za nią się udał.

z Gothenburga d. 13. Czerw.

Okręta amerykańskie w porcie naszym na kotwicach stojące mogą teraz wypłynąć, lecz niewolno im zawiać do żadnego portu morza bałtyckiego bez dozwolenia angielskiego. —

z Panosowa d. 31. Maia.

Rada Serbiańska odebrała wiadomość od dowódcy nad granicą serbiańską, iż w Bułgaryi wielkie czynią uzbrojenia do wojny. W Nissie spodziewano się czterech Baszów z Rumelii w 15 do 20,000 ludzi, którzy mają już rozkaz wyciągnąć kordon od Udokoli aż do Widoinu dla przeszkodzenia przejściu Rossyan pod Ostrową w celu złączenia się z Serbiami. —

z Hermannstadt d. 28. Maia.

Według listów od granicy tureckiej, nie przyszło jeszcze między Turkami i Rossya-

nami do kroków nieprzyjacielskich. Lecz zerwane już są wszelkie negocyacye, ponieważ Rossyanie oświadczyli, że z Multan, Wołoszczyzny i Besarabii nie ustąpią, Porta zaś postanowiła, nie w dobry sposób w Europie nieodstępować. Rossyanie oświadczyli już, iż wszyscy mieszkańcy Multan, Wołoszczyzny i Bessarabii, którzyby się zostali niechcieli, własność swą sprzedać i z kraju wynieść się mogą.

z Aysam d. 28. Maia.

Los Illyrii około dnia 15. miesiąca Czerwca zupełnie będzie rozstrzygniętym. Austryja wielkie przy tej okoliczności odnieść ma korzyści. Illyrya zawiera na przestrzeni 900 mil kwadratowych, przeszło półtora miliona ludzi, z których łatwo armia z 30 do 40,000 ludzi wybrana być może.

z Chidana przed Kadyxem d. 7. Maia.

Wojska 1go korpusu obchodziły wczoraj uroczystość zaślubin Cesarza Jmci z Arcy-Xiężniczką Maryą Ludwiką. Rano odśpiewano Te Deum w kościele tutejszym, a wieczorem był bal u Marszałka Xięcia Balluny.

z Amsterdamu d. 19. Czerw.

Pod dniem 16. b. m. Król Jmć mianował Generała Leytnanta Hogendorp pełnomocnym Ministrem przy dworze Madryckim. — Dnia 15. przyjmował Król Jmć ciało dyplomatyczne przedstawione mu przez Szambelana pierwszego. Przy tej okoliczności Minister Związków zagranicznych przedał Królowi: Hrabie Gustawa Löwenhielm, Generała Adiutanta i Szambelana przy Królu Szwedzkim, tudzież Hrabiego Karola Löwenhielm pierwszego Adiutanta i Szambelana przy tymże Królu. —

z Kopenhagi d. 19. Czerw.

Piszą z Bornholm, że na morzu bałtyckim znaczna już zebrała się flota nieprzyjacielska, i że krążące około wyspy kutry i ma-

Te statki wojenne utrudniały przeprawę między wyspą, Zeelandyą a Szwecyą. Zawinęło tu kilka statków rybackich z Bornholm. Dwa baty, wypłynąwszy ząd dnia 8. zatrzymane zostały przez korsarzy nieprzyjacielskich, którzy ubogim żeglarzom zabrawszy wszystko nawet żywność i odzież, dalszey dozwolili żegluga. —

z Wołoszczyzny d. 28. Marca.

Czytamy tu następującą notę podaną przez rosyjsko - imperialskiego Kanclerza Państwa, Hrabięgo Romanzow, austriacko - cesarskiemu nadzwyczajnemu Postowi Hrabiemu St. Julien:

Petersburg d. 18. Kwiet.

Gdy Imperator Jmć Muttany i Wołoszczyznę uważa jako prowinyę część Państwa Jego składającą i prawami Jego rządzonymi być powinny, oświadcza przeto, że żadne daley niemoga tam być dopuszczane prawa, których wykonywanie tylko w Turcyi ma miejsce. Zlecił zatem Imperator Jmć niżej podpisanemu, donieść Panu Generałowi, Hrabiemu St. Julien, że każda w tych obu prowincyach zrodzona osoba tylko jako poddany Imperatorowi Jmci uważaną być może, że jednak zostawia im wybor, zostać się w tym charakterze lub po spłaceniu długów albo złożeniu rachunków z swych dobr czy urzędów, opuścić kraj w przeciągu pół roku. Co się tycze osob gdzie indziej zrodzonych, te w prowincyach rzeczonych interesu swe handlowe lub inne procedera daley prowadzić mogą stosownie do dawnych traktatów, lecz stosować się powinny do praw, przepisow i ciężarów, jakie wojna za sobą niesie.

Niżej podpisany uwiadomiał o tem Pana Hrabię St. Julien uprasza go, aby to dworowi swemu donieść raczył.

(Podp.)

Romanzow.

z Londynu d. 8. Czerw.

Dnia 4. b. w. skończył Król Jmć 78gi rok życia swego. Dzień ten obchodzony był w stolicy z powszechną radości oznaką. O godzinie 1 wszey w zwierzchniu Hyde w Tower dano ognia z armat. Xiążęta York, Clarence, Kent, Sussez, Cambridge i Gloucester śniadali z Krolestwem Achmoś i Xieźniczkami w pałacu Krolowy, winsząc Krolowi Jmci powrotu dnia tego. O godzinie w pół do pierwszej polecała Krolowa z Xiężniczkami do pałacu St. James, gdzie Krol powinowazowania dworu przyimował Kanclerz izby skarbowey, Sekretarz Stanu związków zagranicznych i inni wyżsi urzędnicy wyprawili uczty na uświetnienie dnia tego.

Do Brest zawinął, iak slychć, jeden okręt liniowy francuzki i jedna fregata.

Dnia 2. t. m. nowy Posel hiszpański, Xiąże del Albuquerque podał Krolowi Jmci listy wierzytelne.

z Londynu d. 13. Czerwca.

Dowiedzieliśmy się wczoray z okolicy Dover o przybyciu tamże Generała francuzkiego z depezsami dla naszego rządu. Mówiono, że jeden z naszych wojennych okrętów przyjął go z otwartego burt przed Boulogne i że dowodzący w Dunen Admiral odesłał go do dozorczy nad brzozi w Dover; miał przy sobie służącego Negra. Według innych doniesień jest to Generał Sarazin. Slychć, iż boiażń, aby niebył arsztownym naklonił go do szukania na czas wtym kraju przytułku. Znajduje się on tymczasowicie na okręcie Inn w Dover, gdzie oprócz dowodzącego oficera, dozorcow nad brzoziami wojennymi, nikt do niego niema przystępu.

Nim parlament odroczone zostanie, przełożone mu będą interesa nawęgaszey wagi.

Jedna z gazet rannych donosi: „Pan Fa-

yan, rodem z Irlandyi, dawniey oficer w francuzko - irlandzkiey brygadzie, przybył zeszłego tygodnia z wyraźnem zleceniem rządu francuzkiego do Londynu. Przywołano go z mieszkania iego niedaleko Paryża, z kąd w największym sekrecie i z największym pośpiechem wyjechał. W ciągu bawienia swego w Londynie, zachował incognito i niewiedział się iak tylko z swymi krewnymi i Margrabią Wellesley.

Generał Sarazin wyjechał z Dover z posłańcem stanu Shaw do Londynu.

Anglicy zabrali na bałtyckiem morzu trzech duńskich kaprów.

O B W I E S Z C Z E N I E.

Prefekt Departamentu Poznańskiego.

Dekret N. Pana, względem opłaty podatku podwyższoney ofiary, w osnowie następującej:

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

w Pałacu naszym w Warszawie
d. 8. Czerwca 1810.

Frederyk August, z Bożej łaski Krol Saski, Xiążę Warszawski etc. etc.

Na przełożenie Naszego Ministra Skarbu, iż wykonanie rozkładu tymczasowego powiększoney ofiary na woysko podług punktu 6go prawa na seymie roku 1809 uchwalonego, i dekretu naszego dnia 25. Marca tegoż roku datowanego okazało się z znacznymi trudnościami połączone, a mianowicie ciągnie za sobą przeciążenie wielu kontrybuentow wszelką ich możność przewyższające, chcąc kontrybuentow w takim przypadku znajdujących się od tymczasowego nawet ochronić ucisku, po wysłuchaniu zdania Naszey Rady Stanu, postanowiliśmy wydać Naszemu Ministrowi Skarbu przepisy następujące:

Art. 1. Gdzie z rozkładu tymczasowego tak iak jest stosownie do prawa seymowego i Naszego dekretu dopiero przytoczonych wyrachowany przypada na kontrybuenta do opłacenia kwota, nieprzewyższająca tey, iaką tenże kontrybuent w ofierze 24 groszy lub w kontrybucyi gruntowey skarbowi Naszemu opłaca, tam Nasz Minister skarbu takowey opłaty przypadającej z rozkładu tymczasowego ofiary powiększoney na woysko dopomnieć się każe, i do skutecznego iey wybrania,

środkow surowości prawem dozwolonych użyć iacmocen.

Art. 2. Gdzie z rozkładu tymczasowego ofiary powiększoney na woysko; przypada na kontrybuenta kwota wyższa nad tę, iaką tenże do skarbu Naszego w ofierze 24 groszy lub w kontrybucyi gruntowey opłaca, tam Nasz Minister skarbu, takiey się tylko kwoty dopomnieć każe, i taką wybierać środkami surowości prawem dozwolonemi, zaleci, iaką ofierze 24 groszy lub kontrybucyi gruntowey przez tegoż kontrybuenta opłacaney w równości odpowiadać będzie.

Art. 3. Ze zaś z takowey ulgi przeciążonym kontrybuentom ninieyszem rozrządzeniem Naszem dozwolony niedobor dla Skarbu naszego wyniknąć musi; obowiązkiem będzie Naszego Ministra Skarbu nieubliżyć baczności, aby za nastąpieniem stosownie do przepisow prawa seymowego i dekretu Naszego stałej repartycyi podatku ofiary powiększoney na woysko, nietylko zastrzeżona przeciążonym kontrybuentom bonifikacya, lecz równie i naprzod skarbowi Naszemu poniesiony niedobor kompensowanym został.

Art. 4. Wykonanie niniejszey woli Naszey Ministrowi skarbu, iey zaś umieszczenie w dzienniku praw Ministrowi Sprawiedliwości zalecamy.

(Podp.) Frederyk August. — przez Krola: — Min. Sekr. Stanu, Stanisław Breza. — Zgodno z oryginałem: — Min. Sekr. Stanu, Stan. Breza. — Zgodno z oryginałem: — Sekr. Rad Min. i Stanu, Stan. Grabowski. — Zgodność zaświadczam: — Guzowski, Z. D. K. M. S. iako nowy dowod oycowskiey opieki i dobrodziejstwa, do powszechney podaie wiadomości. Poznań dnia 22. Czerwca 1810. — (Podp.) J. Poniński. — Neyman, S. G.

Doniesienie. W Sobotę dnia 7. Lipca r. b. rano o 10tey godzinie mają być w Radoiewie pod Poznaniem wiśnie, świętojanki i agrest zaarędowne. Ochootę mający mogą się tamże zgłosić.

Uwiedomienie. Na żądanie Gubernii cywilney Podolskiey obwieszcza się Ur. Michał Trzcński, ażeby się zgłosił do teyże Gubernii, dla odebrania złożonych dla schronienia w Podolskiey powszechney opiece 656 rubli i kopiek srebrnych 15, miedzią zaś 7 i pół kopiek na mocy dekretu Komisyyi bankowey Warszawskiey od JW. Woiewody Walewskiego onemuż przysądzonych.

(Tu następują dwa dodatki.)

DO

GAZETY POZNANSKIEY

Nr. 53.

KOMMISSYA CENTRALNA
LIKWIDACYINA.

Lubo w odezwie swojej pod dniem 2. Maia r. b. wydanej, i przez gazety już ogłoszoney wyraźnie oświadczyła, iż żadna pretensya przez nią, poty przyją być niemoże, poki wprzod przez właściwą Prefekturę, jako debitum liquidum uznana niezostanie, gdy tედnak pomimo takowego oświadczenia, wieloliczne od różnych osob podania w różnych gatunkach pretensyi, bez pośrednie nadesłane zostały, przeto chcąc zapobiec tak natłokowi pism niepotrzebnych, jako też zwłoce w czynnościach z oczekiwania bez skutecznych odpowiedzi, wynikając mogącey, osądziła za rzecz potrzebną do publiczney wiadomości podać objaśnienia.

- 1) Stosownie do wyroku N. Pana pod dniem 13. Maia roku 1808 zapadłego, każda pretensya do Skarbu Xięstwa Warszawskiego miana, ma być przez właściwą Prefekturę naprzod roztrząsnioną i obrachowaną, a tak przez nią ułożone i oblikwidowane Skarbowe długi, dopiero z wszelkimi do tego potrzebnymi dowodami, Kommissyi Centralney Likwidacyiney odsyłane być winny.
- 2) Pretensye iakowe do Kommissyi Centralney należą i ktore od niey przyimowane być mogą (za poprzedniczem atoli przeysciem przez Prefekturę, stosownie do powyższego artykułu) ten wyrok N. Pana pod dniem 16. Marca roku 1809 zapadły, w następujących oznaczonych punktach:

- a) Pretensye z kontraktow czyli umow dawnego rządu pochodzące a z tym pretensye dzierżawcow dobr narodowych, entrepreneurow o uskutecznione budowie i reparacye, i kolonistow za karczunki, niedokończone dla nich budowy, ifuraze wydane pomimo kontraktu w latach wolności.
 - b) Pretensye o zaległe pensye, ktore przez Kommissyą Rządzącą, lub Rząd terażniejszy oznaczone były, tudzież o zaległe kompetencye od czasu ustanowienia Kommissyi Rządzącej.
 - c) Niemniey pretensye za domy od czasu ustanowienia Kommissyi Rządzącej, całkowicie na koszary, lazaret, magazyny, i inne składy lub potrzeby woyskowe publicznie zajęte.
 - d) Pretensye od tey samey epoki za materyały do fortyfikacyi, mostow i rozmaitych budowli tudzież za statki pod mosty brane.
 - e) Pretensye za domy rozebrane z okazji fortyfikacyi, i place na fortyfikacyą zajęte.
 - f) Pretensye kupcow za towary, aptekarze za medykamenta, od czasu Kommissyi Rządzącej dla woyska dostarczone.
 - g) Pretensye rzemieślnikow i Magistratow, za robotę skarbową od tego samego czasu.
 - h) Pretensye wszelkie od czasu ustanowienia Kommissyi Rządzącej pochodzące z kontraktow zawartych z osobami przez władzę krajową do tego upoważnionemi.
- 3) Żadna z powyższych pretensyi przez Kommissyą

10. są Likwidacyjną przyjęta być nie może, jeżeli należytemi dowodami i kwitami, iakie do usprawiedliwienia rachunkow Kass publicznych są potrzebne, wspartą, i przez Prefektury, i Rady Prefekturalne, iako debitum liquidum wprzod uznaną i przesłaną niezostanie.

- 4) Tak więc gdy podług powyższych objaśnień, żadne pismo tyczące się zalikwidowania, lub przyznania iakiey pretensyi, bez posrednio do Kommissyi podawanym, ani od niey przyjmowanym być nie może. Interessowane przeto osoby z pretensyami swemi iakie do Skarbu Xięstwa Warszawskiego mieć mogą: naprzod do właściwych Prefektow udawać się winny, którzy już dawną w tey mierze iak sobie postąpić mają od JW. Ministra spraw Wewnętrznych otrzymali instrukcyą i Kommissya zaś likwidacyjna, dopiero po przestaniu sobie przez Prefektury, z dopełnieniem wszelkicy formalności podawanych pretensyi, takowe roztrząsać i ustanowić będzie. Działo się na Sessyi Kommissyi, w Pałacu Rządowym Krasińskich zwanym d. 11. Maia 1810 roku. — (Podp.) Walenty Sobolewski, Senator Woiewoda Prezes. — Roman — Rutkowski, S. J. S. K. — Zgodno z oryginałem. — Zabłocki, Z. M. P.

O B W I E S Z C Z E N I E.

Wypis z Protokołu Sekretarytu Stanu.

W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 9. Czerwca 1810 roku.

Frederyk August, z Bożey łaski, Król Saski, Xiążę Warszawski, etc. etc.

Na przełożenie Ministra Naszego Policyi, i wysłuchawszy Radę Naszą Ministrow, postanowiliśmy i stanowiemy:

Art. 1. Paszporta dla obywateli i mieszkańców Xięstwa Naszego Warszawskiego podróże w kraj odbywających, stosownie do dekretu Naszego, pod dniem 10. Września 1808 zapadłego, przez Prefektów, Podprefektów, Prezydentów miast i Policyi, oraz Burmistrzów miast, za oznaczoną tymże dekretem opłatą, wydawane, od momentu publikacyi niniejszego naszego Dekretu w całym Naszém Xięstwie Warszawskim, ustać powinny, co iednak nadwierać nie może Dekretu Naszego pod dniem 18. Stycznia roku bieżącego, względem wydawania zaświadczeń dla

mieszkańców z iednego miesca na drugie przenosić się chcących, które w całej swęy mocy utrzymywane mieć chcemy.

Art. 2. Nakazujemy wszystkim Prefektom, aby Rachunki z Paszportow tak za granicę, iako i w kraj wydawanych od początku Urządzenia Izb ieszcze administracyjnych, aż do 1go Czerwca roku zeszłego, od którego dnia przychod ten do Skarbu Narodowego wchodzić powinien, Ministrowi Naszemu Policyi naypoźniej na dzień 1go Sierpnia roku bieżącego pod odpowiedzialnością złożyli.

Art. 3. W ten Obrachunek wchodzić powinny Paszporta, tak przez Prefektów iako też Podprefektow lub Burmistrzów miast w tém przeciągu czasu wydawane. Dopełnienie téy Naszey Woli Ministrowi naszemu Policyi zalecamy.

(podp.) FREDERYK AUGUST,
przez Króla.

Minister Sekretarz Stanu,
Stanisław Breza.

Zgodno z Oryginałem, Minister Sekretarz Stanu,
(podp.) Stanisław Breza.

Zgodno z Oryginałem,
Sekretarz Rady Ministrów i Rady Stanu,
(podp.) Stanisław Grabowski.

Obwieszczenie. Prefekt Departamentu Poznańskiego odebrawszy komunikowany sobie przez JW. Ministra spraw Wewnętrznych reskryptem od 30. Maia r. b. dekret N. Pana z dnia 23. ejusd. m. et an. osnowy następującej:

Wypis z Protokołu Sekretarytu Stanu.

W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 23. Maia roku 1810.

Frederyk August, z Bożey łaski, Król Saski, Xiążę Warszawski.

Gdy taniocć i zupełny nie pokup produktow krajowych, które mimo naylepszą chęć dzierzawców dobr narodowych zupełnemu zadosyc uczynienia włożonym i przez tychże przyjętym obowiązkom dostarczenia przepisanej pożyczki są na zawadzie, tak iż podług złożoney Nam przez Ministra Naszego spraw Wewnętrznych na dniu dzisieysz, m tabelli znaczna część tey pożyczki iest w zaległości; postanowiliśmy i stanowiemy: aby wyż rzezzeni dzierzawcy od wniesienia zaległej dotąd pożyczki do Skarbu Xięstwa Naszego Warszawskiego, byli uwolnieni.

Uwiadomienie o tey Naszey łasce kogo należy

Ministromi Naszym spraw Wewnętrznych i Skarbu Xięstwa Naszego Warszawskiego zalecamy. — (Podp.) przez Króla: — (L.S.) — Minister Sekretarz Stanu, Stanisław Breza. — Zgodno z oryginałem: — Minister Sekretarz Stanu, Stanisław Breza. — Zgodno z oryginałem: — Olszyński. — takowy iako nowy dowód łaski naywyższej i sprawiedliwości N. Pana do publiczney podać wiadomości. Poznań dnia 10. Czerwca 1810. — Poniński. — Neyman S. G.

Doniesienie. Podpisany dowiedziawszy się o rozsiańey wieści, iakoby miał zamysł instytut swoy skasować, nietylko oney iako płonney zaprzecza, ale owszem ma honor tym wszystkim JJWW. Państwom, którzy go do tych czas swim zaufaniem udarowali, lub w przyszłości udarować chcą, donieść iż ma szczerą chęć tenże instytut, ile tylko ma można będzie, wydoskonalić, i w tym zamiarze wszedł w ugodę ze znaną z talentow i pilności guwernantką, która wspólnie z nim tym instytutem zawiadywać i potrzebne nauki dawać będzie. Trimail, N. p. G.

Do sprzedania. Kamienica w Poznaniu na ulicy Wrocławskiej pod Nro. 232 sytuowana, o dwóch piętrach z sklepami z podworkiem, w którego tyle stoi budynek drewniany w pruski mtr stawiany składający się z stajni na 12 koni, kamienica ta zadzierzawiona jest, sposobem zastawy starozakonnemu Lewkowi Kantorowiczowi a własnością stała się Piotra Kuniego, i Eleonory Kuniowey w Poznaniu w rynku mieszkających na żądanie tegoż starozakonnego Lewka Kantorowicza, którego obrońcą jest Ur. Weisleder Patron, dnia 7. Czerwca r. b. zaareztowana została. Protokół zaareztowania zawidymowany przez Adiunkta Prezydenta Muncypalnego miasta Poznania JP. Badkowskiego dnia 7. Czerwca r. b. i przez samego Prezydenta Muncypalnego Ur. Rose dnia 8. Czerwca roku tegoż, niemniej przez Pisarza sądu Pokoju powiatu Ur. Czaplckiego dnia 8. Czerwca roku tegoż, także i Pisarza sądu Pokoju miasta Poznania pod dnem 8. Czerwca oraz przez Konserwatora hypotek departamentu Poznańskiego dnia 13. Czerwca r. b. zarejestrowany, i wciągniony. Termin do licytacji na dzień 16. Lipca roku 1810 wyznaczony. Rzeczność niniejszego wyciągu zaświadcza Baranowski Pisarz.

Niżej podpisany Burgrabia przez którego usku-tecznioną powyższa tradycya została: wzywa wszy-

stkich ochotę kupna wzmiakowanej kamienicy mających aby się dnia wyżej wzmiankowanego to jest 16. Lipca r. b. o godzinie 9. przed południem na audyencyi Prześwietnego Trybunału departamentu Poznańskiego w zamku sądowym, w Poznaniu odbywającej się stawili i żądanie swoje przez Ur. Adwokatow tegoż Trybunału stosownie do Artykułu 707 Kodeks postępow. do Protokołu podawali. W Poznaniu dnia 22go Czerwca roku 1810.

Jozef Sendys, Burgrabia S. P. P. P.

Do sprzedania. W Poznaniu na Rybakach na przeciw Kościoła Wszystkich Świętych w Domostwie pod liczbą 414. dnia 9. Lipca z rana o godzinie 9tej drogo Prawa w skazano sprzedaniem zostaną różne domowe Sprzęty, iako to: paściel, krzesła, kanapa, zwierciadła, biorek, i innych bardzo wiele rzeczy, szczególniey stolarskich i ciesielskich, iako to: swydry wielkie, małe, hybla, także małe i wielkie, Dłota i tym podobne kufrы, skrzynki, szafy etc. za gotowe pieniądze w grubey monecie więcey dającemu przybycie nastąpi.

Do przedania. Sąd Podsejdkowski powiatu Krobskiego uwiadomia szanowną publiczność, że dnia 30. Lipca r. t. o godzinie 9tej przed południem w wsi Gostkowie pod Mieyską Gorką leżącej, sprzedane będą przez licytacją różne rzeczy po niegdy Ur. z Kaczorowskich Dramińskiego, iako to: srebra, miedzi, cyny, bielizny, pościel, porcellany i inne więcey dającemu za gotowe pieniądze kurs w kraiu mające. W Krobi dnia 15go Czerwca 1810 roku.

Citatio Edictalis. Na wezwanie Urr. Antoniny z Chrząstowskich Trzezińskiego w Chłopowie pod Srodą i Nepomucena Trzezińskiego w Aporzynie pod Wągrowcem mieszkających iako opiekunow pozostałych dzieci nieletnich po niegdy Ur. Ludwiku Trzezińskim dobr Chłopowa dziedzicu od których Ur. Łukasz Sarnowski Patron przy Trybunale Iwszey instancyi Deptu Poznańskiego w obronie stawać będzie, Ja niżej podpisany Burgrabia przy tymże Trybunale przysięgły na zamku sądowym zamieszkały uwiadomiam wszystkie wierzycieli Ur. niegdy Ludwika Trzezińskiego, iż pomienieni opiekuni przekonawszy się z spisanego urzędownie inwentarza pozostałości, że spadek jest powiększey części obciążony długami, stosownie do przepisu prawa i zadecydowania rady familyney

12.
 złożyli deklaracją w Kancellaryi Trybunału, jako spadek takowy iedyńie z dobrodzieystwem prawa i inwentarza przyjmują, z kąd pochodzi, że długi tylko w proporcji odpowiadającej wartości majątku opłacać są obowiązani; zapoczywam ninieyszym publicznie wszystkich iakiekolwiek pretensye do pomionionego spadku roszcżących, aby się na audyencyi Trybunału Iwszey Instancyi Deptu Poznańskiego Wydziału Igo na zamku sądowym odbywającej się dnia 30. Lipsa r. b. z rana o godzi-

nie 10. czyli w tenczas kiedy sprawa z rejestru przyzwoitego do sądenia przywołaną zostanie, osobiście lub przez pełnomocnikow stawili i pretensye swoje dostatecznie udowodnione podali i likwidowali, w przypadku zaś niestawienia się z takowemi prekludowani i do tey iedyńie massy odesłani zostaną, iakaby się po zaspokoieniu stawaiających wierzycieli ieszcze pozostać mogła.

W Poznaniu dnia 24. Maia 1810.

Jan Wydrzyński.

T A X A

Rzeczy do żywności na Miesiąc Lipiec 1810. w Mieście Poznaniu.

1. <i>Chleba Pszennego.</i>				5. <i>Mięsa.</i>			
Za gr. polsk.	2. Łotow	12.		Wołowiny przedniey	funt	—	gr. 12.
				podlejszey	-	—	10.
	2. <i>Chleba Rzanego.</i>			Mięsa krowiego	-	—	9.
Przedniego	funt	1. łot.	8. gr. polsk.	Cielęciny przedniey	-	—	11.
Srzedniego	-	1.	—	podlejszey	-	—	10.
				Skopowiny przedniey	-	—	—
	3. <i>Mąki.</i>			podlejszey	-	—	—
Pszenney przedniey	kwarta	—	gr. 3. szel. 1½.	Wieprzowiny przedniey	-	—	12.
srzedniey	—	—	3. —	podlejszey	-	—	11.
gryzowey	—	—	2. —				
Rzaney	—	—	2. 1½.	6. <i>Piwa.</i>			
	4. <i>Ziarna.</i>			Grodziskiego	—	kwarta	gr. 6.
Penczaku	—	—	kwarta gr. 3.	Mieyskiego ordynar.	—	gr. 2 szel. 1½.	
Kaszy Jęczmienney	—	—	4. —	dubeltowego	—	—	5.
Jagiel przednich	—	—	10. —	Butelka piwa zakorkowana.	—	—	3.
podlejszych	—	—	8. —	7. <i>Soli.</i>			
Kaszy Tatarczaney drobney	—	—	15. —	Warzoney	—	funt gr. 6.	
śrzedniey	—	—	12. —			kwarta -	12.
grubey	—	—	8. —	8. <i>Swiec i Mydła.</i>			
Grochu	—	—	3½.	Lanych Swiec	—	funt Złot. 1. gr. 12.	
				Ciągnionych	—	—	1. - 6
				Mydła białego	—	—	1. - 6.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.

DÉCRET IMPÉRIAL.

Au Palais de Compięgne le 27 Mars 1810.

NAPOLÉON, Empereur des Français, Roi d'Italie, Protecteur de la Confédération du Rhin, Médiateur de la Confédération Suisse.

Voulant marquer l'époque de Notre mariage par des actes d'indulgence et de bienfaisance: Notre Conseil d'état entendu, Nous avons décrété et décrétons ce qui suit:

TITRE V. *Amnistie.*

ART. 8. Amnistie est accordée à tous sous-officiers et soldats de Nos troupes de terre et de mer, et à tous gens de mer qui étoient en état de désertion, soit qu'ils aient été condamnés ou non, à l'époque de la date du présent décret. — 9. L'amnistie sera entière et absolue pour les déserteurs dont la désertion aura eu lieu avant le 1. Janvier 1806. — 10. Les individus dont la désertion est postérieure au 1. Janvier 1806 seront tenus de rentrer dans les corps de l'armée. — 11. Ceux des déserteurs qui ont été condamnés et qui seraient actuellement détenus dans les ateliers ou dans les prisons civiles et militaires, seront conduits par la gend'armirie aux corps qui seront désignés par Notre Ministre de la guerre. — 12. Tout déserteur condamné ou non condamné, mais non détenu, devra, pour jouir du bienfait de l'amnistie, se présenter, au plus tard, dans le délai de deux mois, à dater de sa publication, soit à l'inspecteur ou sous-inspecteur aux revues, soit au Commissaire des guerres, soit au Préfet ou au sous-Préfet de l'arrondissement, pour faire sa déclaration de repentir et de demande de service. — 13. L'amnistie sera entière et absolue pour les déserteurs des troupes de la marine et les gens de mer dont la désertion sera antérieure au 1. Janvier 1806; ceux dont la désertion sera postérieure au 1. Janvier 1806 seront tenus de reprendre du service: Ils devront s'ils sont sur le territoire Européen de l'empire se présenter dans le délai de deux mois soit aux Commissaires de l'inscription maritime, soit aux autres officiers civiles et militaires désignés par l'article 12. ci-dessus:

ils feront la déclaration prescrite par le même article: ils seront dirigés sur le corps ou le port le plus voisin, d'après les besoins du service, ou bien ils recevront un congé provisoire et limité. On suivra pour les déserteurs de terre et de mer qui sont hors du territoire Européen de l'empire les dispositions de l'article 4. de Notre décret du 12. Août 1807. (1) — 14. Tout déserteur arrivant au corps qui lui aura été assigné recevra son acte de remission en passant sous les aigles: il prêtera immédiatement après le serment prescrit par le Senatus-Consulte du 18. Mai 1804. — 15. Remission entière et absolue est accordée à tout réfractaire des classes antérieures à 1806, et il ne sera exerce aucune poursuite pour le recouvrement de ce qui pourrait être encore dû sur les amendes dont les parens sont civilement responsables. — 16. Les réfractaires des classes de 1806, 1807, 1808, 1809 et 1810 sont aussi amnistiés, mais à la condition de servir. — 17. Les réfractaires amnistiés des cinq classes ci-dessus seront tenus de se représenter dans le délai de 3. mois, à dater de la publication du présent décret, devant le Préfet ou devant un sous-Préfet du département où ils se trouveront. — 18. Les réfractaires amnistiés désignés dans l'article ci-dessus auront la faculté de choisir le corps de l'armée dans lequel ils désireront servir, et pourvu qu'ils réunissent les qualités physiques nécessaires, il recevront immédiatement des feuilles de route pour s'y rendre. — 19. Les Préfets et sous-Préfets pourront destiner pour servir dans les troupes si-après désignées, le nombre de conscrits amnistiés qui serait nécessaire pour le complètement des dites troupes, savoir: Pour les Basses-Pyrénées, les

(1) Article 4. du décret de 12. Août 1807. „Le délai „accordé aux sous-officiers et soldats de Nos troupes de „marine, aux ouvriers militaires et gens de mer qui sont „hors du territoire européen de l'empire, pour se rendre, „dans un de Nos ports, est fixé à 6 mois pour ceux qui „sont en Amérique ou dans les pays hors de l'Europe „qui tiennent à la Méditerranée ou à l'Océan jusqu'au „Cap de Bonne-Espérance, et à 18 mois pour ceux qui „ont passé au de là du Cap de Bonne-Espérance et en „Asie.“ —

Landes, la Gironde, Lot et Garonne, Tarn et Garonne, Gers, Pyrénées (hautes), Garonne (haute), l'Arriège, les Pyrénées orientales, l'Aude — dans les bataillons des Chasseurs des montagnes; pour les départemens maritime — dans les compagnies des canonniers gardes-côtes; pour les sept départemens de la première division militaire — dans la garde municipale de Paris; pour les départemens des Deux-Néthes, de la Lyset de l'Escaut — dans la cohorte dite de l'Escaut; pour tous les départemens de l'empire — dans les compagnies de réserve. — 20. Il ne sera plus exercé aucune poursuite pour le recouvrement de ce qui pourrait être dû sur les amendes et frais dont les parens sont civilement responsables pour les réfractaires antérieures à 1806, dont il est parlé à l'article 15. ces poursuites cesseront à l'instant. Les poursuites exercées contre les parens des réfractaires dont il est question article 16. seront seulement suspendues pendant le délai accordé aux réfractaires pour se représenter: elles seront reprises aussitôt après l'expiration du délai si les conscrits réfractaires ne sont pas représentés, et si les parens n'en justifient. — 21. Les dispositions du présent décret ne seront, en aucun cas, applicables à un délit postérieur au 30. Mars. — 22. Les déserteurs admis à reprendre du service, qui, après s'être volontairement représentés, ne rejoindront pas les drapeaux, seront punis comme coupables de désertion par récidive. Les ré-

fractaires qui, après s'être volontairement représentés, ne se rendront pas à leur destination seront condamnés comme déserteurs. — 23. Nos Ministres sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent décret, qui sera inséré au bulletin des loix.

(Signé) N A P O L E O N.

Par l'Empereur:

Le Ministre Secrétaire d'état

(Signé) H. B. DUC DE BASSANO.

Le Ministre de la guerre

(Signé) DUC DE FELTRE.

Pour copie conforme:

Le Directeur général des revues et de la conscription militaire

(Signé) COMPTE DUMAS.

Addition finale.

Monsieur le Résident de France délivrera aux individus habitant dans le Duché de Varsovie qui auraient à profiter des bienfaits du décret susdit, et qui se présenteraient à lui, des passe-ports qui feront mention de la demande, et où il sera prescrit aux pétitionnaires de se rendre devant l'un des fonctionnaires publiés indignés par les articles 12 et 17 du décret pour y faire la déclaration et y recevoir une destination ultérieure.